

Предъ видъ книжата въ дѣлото и представенитѣ презъ време на дебатитѣ документи;

Следъ изслушване въ заседанията отъ 20 априлъ 1925 и отъ 30 юлий 1926 на г. Жодонъ, представителъ на английската и френска дѣржави, въ обясненията му отъ името на дѣржавитѣ—истци и на г. Тодоровъ въ бележкитѣ му отъ името на българската дѣржава;

Предъ видъ обстоятелството, че английската дѣржава и френската дѣржава искатъ на първо място да се осѫди българската дѣржава да плати една сума отъ десетъ милиона осемстотинъ и двадесетъ хиляди (10.820.000) франка и на друга една сума отъ двесте и деветъ хиляди девестотинъ (309.900) лири стерлинги, като обезщетение за вредитѣ, които имъ сѫ били нанесени отъ действията на българската дѣржава, по поводъ покупката на зърнени храни презъ 1915 г.;

Предъ видъ това, че българската дѣржава твърди, че искътъ е неоснователъ и следва да бѫде отхвърленъ.

A. По отводитѣ.

1. Що се отнася до ролята на Деклозиеръ, като пълномощникъ:

Предъ видъ на това, че е установено, какво френското, английското и руското правителства сѫ били решили да купятъ излишъка на българската реколта отъ 1915 г., който е можелъ да бѫде изнесенъ и то съ цѣль колкото за да лишатъ вражескитѣ сили отъ тая реколта, толкова и за да изхранятъ евентуално своите съюзници и да създадатъ една връзка на интересъ между последнитѣ и земедѣлското население въ България;

Предъ видъ на това, че казанитѣ правителства, френско и английско, сѫ дали мандатъ на Деклозиеръ да реализира казаната операция въ България, дето той като представителъ на портъоритѣ на българския дѣлъ е живѣлъ отъ години и е разполагалъ съ връзки и съ срѣдства необходими за успѣха на операцията;

Предъ видъ на това, че мандатътъ даденъ на Деклозиеръ се проявява въ факта какво гореказанитѣ правителства като сѫ възложили на Деклозиеръ да централизира финансирането на операцията чрезъ канала на Българската търговска банка, сами сѫ дали необходимитѣ за операцията суми;

Предъ видъ на това, че е установено какво французското правителство е наредило да се внесе отъ Банкъ де Франсъ на Креди Лионе една сума отъ 20.000.000 франка за сметка на Българската търговска банка и какво английското съкровище е внесло направо за сметка на сѫщата банка 209.900 лири стерлинги въ Лондонъ Каунти Андъ Вестминстеръ Банкъ;